

Herre lär oss att be

Mellan februari 1981 till och med oktober 1982 delade Stephan Kaung några inledande ord under församlingens bönemöten, i Richmond, Virginia. Dessa skrevs ner till en bok, Teach us to pray, som publicerades av Christian Testimony Ministry 1990. Detta är ett utdrag från boken som finns i sin helhet på Adlibris.

Lär oss att be

Lukas 11:1 *En gång var Jesus på en plats och bad. När han hade slutat, sade en av hans lärjungar till honom: "Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar."*

En dag var Herren på en viss plats och bad, och när han avslutat sin bön, frågade en av lärjungarna (som på sätt och vis representerade alla): Herre lär oss att be". Uppenbarligen kände lärjungarna, när vår Herre bad, att det var något väldigt annorlunda med hans bön jämfört med vad de hört eller kände eller lärt sig tidigare. Annars hade de inte ställt en sådan fråga.

Hans böner var så annorlunda från de skriftlärdas och fariséernas böner och från Johannes Döparens, för de flesta av dessa lärjungar hade tidigare följt Johannes. Tydligt hade Johannes Döparen lärt dem att be, men eftersom Herrens bön var så annorlunda, gjorde det ett djupt intryck på lärjungarna, och fick dem att känna att de inte visste hur man ber.

Jag tror den första lärdomen om bön är denna: vi vet inte hur vi ska be. Vi tror att vi gör det, eftersom vi blev undervisade redan innan vi blev frälsta, och sedan vi blivit frälsta har vi bätt alla dessa år, både enskilt och tillsammans. Detta utvecklar ett slags självförtroende hos oss, vilket får oss att tro att vi vet hur vi ska be. Men om vi skulle höra Herren be, skulle vårt första intryck vara att vi aldrig har bätt förut. Vi vet inte hur vi ska be, och vi behöver be Herren att lära oss.

Ibland tror vi att vårt problem är att vi inte vet hur vi ska be och därför vågar vi inte att be. I själva verket är problemet just det motsatta. Det är för att vi vet hur vi ska be som vår bön är så verkningslös. Om vi inser att vi inte vet hur vi ska be, kommer Herren att lära oss och vår bön kommer vara verklig. Jag tror de flesta bröder och systrar inte ber eftersom de känner att de inte vet hur man gör. Jag tycker ni ska tacka Herren för detta, för om ni vet att ni inte vet hur man ber, så finns det hopp. Om vi däremot tror oss veta hur man gör, är det slut med oss. Herren kommer låta oss att be våra böner eftersom han inte kommer kunna lära oss.

Anledningen till att vi inte inser hur svaga och verkningslös vi är i fråga om bön beror förmodligen på att vi inte hört Herrens bön. Hans bön skiljer sig inte bara till innehållet, utan också i kraft. Vi behöver komma till honom och säga "Herre, lär oss att be".

Vi behöver lära oss följande: (1) Vi behöver bekänna att vi inte vet hur vi ska be, och det behöver vara en djup bekännelse. (2) Vi behöver ha viljan att be. Har vi denna längtan kan han lära oss. När vi kommer tillsammans har många redan bestämt sig att de inte kommer att be. (3) Vi behöver be Herren att undervisa oss. Vi behöver se bort från oss själv och se på honom, så att han öppnar vårt hjärta och vår ande. Säg: "Herre, vi är villiga, vi vill be, men vi vet inte hur, snälla lär oss att be". När vi börjar förstå dessa tre punkter, kommer vi höra Herren säga "När ni ber..." (Lukas 11:2). Med andra

ord, Herren kommer lära dig.

Minns du berättelsen om farisén och publikanen? När farisén kom till templet visste han med säkerhet hur han skulle be en lång och fullständig bön. Publikanen visste inte hur han skulle be eller ens vart han skulle börja, så han ropade från sitt hjärta, " Gud, var nådig mot mig, syndare. Och Herren sa, "Han gick hem rättfärdig, inte den andre" (Lukas 18:13-14).

Jag hoppas vi inte kommer tillsammans med denna känsla av självförtroende, utan snarare med vetskap om vår svaghet. I Romarbrevet 8 står det att det Helige Ande kommer till vår undsättning och hjälper oss i vår svaghet (v. 26), och ber i oss, och för oss, enligt Guds vilja. Den Helige Ande känner Guds sinne. När vi tänker på allt detta, uppmuntrar jag dig att även om du inte vet vad du bör be, låt inte det hindrar dig. Det borde istället uppmuntra dig till bön. När vi kommer tillsammans i bön, behöver vi ha våra hjärtan och vår ande öppna för honom. När ett böneämne omnämns, fråga helt enkelt Herren om han vill att du ber, och om du känner att han vill det, så lita på den Helige Ande ger dig de rätta orden. När du gör så, kommer du se hur enkelt och naturligt det är. Detta är den första läxan och jag hoppas vi alla lär oss den.

Om två kommer överens

Matteus 18:19 Vidare säger jag er: om två av er här på jorden kommer överens om att be om något, vad det än är, skall de få det av min Fader i himlen.

Vår Herre Jesus talar dessa ord till oss, och de handlar utan tvekan om gemensam bön, för det står "om två av er" och vi vet att två är det minsta antal för pluralis. Det kan vara två, det kan vara tjugo, det kan vara 200, det kan vara 2000 eller fler. Med andra ord, det är inte bara en person som ber, det är två eller fler som ber tillsammans.

För att den gemensamma bönen skall vara effektiv finns ett grundläggande krav. Vad Herren nämner i denna vers är av obegränsat omfång, för han sa "be om något, vad det än är". Vi kan be för allt möjligt och vad som helst, och löftet är mycket inkluderande – hans Far kommer att svara oss. Men det finns ett villkor och det är av vi är "överens". När vi kommer tillsammans i bön, skiljer det sig från privat eller personlig bön. Här finns en ytterligare dimension eftersom det inte bara behövs finnas en överenskommelse mellan dig och Herren, utan även mellan dig och dina bröder och systrar.

"Om två av er kommer överens..." hur kan vi komma överens? I själva verket kan inte två personer komma överens om något. I slutändan tror jag du kommer finna att ingen person verkligen kan hålla med, för alla har sitt ego, och så länge jaget finns där, vill du att folk håller med dig. Vi kan komma överens genom förhandling eller kompromisser, men det är inte detta Herren talar om. Ordet överens i originalet betyder "symfonisera", såsom i en orkester där det finns många olika instrument. Det är inte en enhetlighet, för det finns alla sorters av instrument och varje har sin särskilda ton. När dessa olika instrument spelas finns det inga skärande eller disharmoniska ljud. Tvärsom, alla ljud blandas samman till ett. Detta är betydelsen av ordet "överens" så som det används här. Det är inte i betydelsen att alla repeterar samma sak – det skulle vara meningslösa upprepningar.

När vi ber tillsammans kommer vissa ha ett förhållningsätt eller betoning och

andra har ytterligare en annan. Alla kan be som Herren leder och bönerna kommer smälta samman till en. Hur kan det vara möjligt? I en orkester är det möjligt eftersom det finns en dirigent och var och en måste underordna sig och följa dirigenten. Uttryckt på ett annat sätt: alla måste vara överens med dirigenten och inte bara med personen bredvid. Allas ögon är på dirigenten, och det är genom honom som alla musikinstrument kan spela tillsammans i perfekt harmoni. Detta är en hemlighet till korporativ bön. Vår dirigent är Herren Jesus genom hans Helige Ande. När vi kommer tillsammans för att be, tror vi att han är här, för i nästa vers står det: "ty där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem" (v.20).

Vi är precis som de i en orkester, var och en har sitt särskilda instrument och väntar på Herren, och spelar efter den förmåga Herren har gett oss. Var och en måste lägga ner sin åsikt, sina fördomar, sina svagheter, sina val – när vi gör det kommer vi överens med Herren. Herren kräver inte att du håller med mig eller vice versa, för även om vi försöker kommer det inte vara verkligt. Vad han kräver är att alla håller med honom, och ser till honom för att leda dem, då kommer vi spela våra instrument i harmoni. Ibland spelas alla musikinstrument samtidigt, vid andra tillfällen väntar några. Icke desto mindre sker allt efter dirigentens ledning, och så framförs vacker musik.

Gemensam bön är inte alls fattig. Det är dyrbart! Men vid korporativ bön kan vi inte bara be som vi vill eller inte. Alla måste vara öppna och redo, och invänta dirigentens ledning, och sedan ber vi i enlighet med Guds Ande som bor i oss. När vi lägger ned vårt eget och är öppna för den Heliga Ande, kommer vi se hur våra böner förenas, och det finns kraft däri.

Du minns säkert från Apostlagärningar hur de 120 personerna väntade på Herren, och bad i endräkt. Där fanns 120 åsikter och idéer, men de kunde be i endräkt eftersom alla var vända mot Herren.

Senare ser vi hur församlingen bad med en röst, platsen skakade och Herren gav dem frimodighet att vittna för honom. Det finns en enorm kraft i gemensam bön.

När vi nu ber tillsammans, låt oss främst lägga ned vårt eget. Besluta inte om du ska be eller inte, utan var öppen och redo. Efter att ett ämne har nämnts, dra då inte omedelbart någon slutsats för hur du ska be. Vänta på Herren, och när han rör vid din ande, be i enlighet med det. Om vi är öppna för Herren på detta sätt, kommer våra böner förenas som i en symfoni, och på så sätt kommer Herren att svara vår bön. Låt oss komma ihåg detta.

Enhet i bönen

Apostlagärningarna 4:23-31 Sedan de hade blivit frigivna gick de till sina egna och berättade allt vad överstepräster och de äldste hade sagt till dem. När de hörde det ropade de endräktigt till Gud och bad: Herre, du som har skapat himmel, jord och hav och allt som är i dem, du har sagt genom den Helige Ande, som talade genom vår fader David, din tjänare: Varför upprörs hedningarna och tänker ut meningslösa planer? Jordens kungar träder upp och furstar gaddar sig samman mot Herren och hans Smorde. Ja, de gaddade sig verkligen

samman i denna stad mot din helige tjänare Jesus, som du har smort, Herodes och Pontius Pilatus tillsammans med hedningarna och Israels stammar, för att utföra vad du i din makt och genom ditt beslut hade förutbestämt. Och nu Herre, se hur de hotar oss, och hjälp dina tjänare att frimodigt predika ditt ord, genom att du räcker ut din hand för att bota och låta tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn. När de hade slutat att besöka platsen där de var samlade, och de uppfylldes alla av den helige Ande och predikade frimodigt Guds ord.

Detta stycke, som handlar om gemensam bön är ett av de mest fantastiska stycken i Skrifterna. Petrus och Johannes hade just blivit hotade av Stora rådet att inte tala i Herren Jesu namn. Efter att de hade blivit frigivna kom de till sina egna och berättade vad som hade hänt, och sedan står det i Skriften ”när de hörde det ropade de endräktigt till Gud och bad...” Vi vet redan att de troende i Jerusalem på den tiden redan var tusentals, för på Pingstdagen tillkom utöver de 120 troende en skara om 3000. Och innan denna händelse läser vi att ”många av dem som hade hört ordet kom till tro, och antalet män var nu omkring fem tusen” (Apg 4:4). Det betyder att där fanns tusentals troende och de höjde sin röst endräktigt till Gud. De var inte ett fåtal, eller några hundra utan tusentals som höjde sin röst i endräkt och bad.

Det finns många bibelställen där böner är nedtecknade men de flesta av dem bes av en enskild person. Till exempel bad Paulus och hans bön blev nedskriven. Daniel bad och hans bön finns nedtecknad. Men i det här fallet registrerar den Helige Ande församlingens bön. Tusentals människor bad och de bad på ett sådant sätt att den Helige Ande kunde nedteckna deras bön, för de bad som en man. Det var inte bara en person som bad. Om nu en person bad skulle det antagligen vara förhållandevis lätt att be på ett sådant sätt. Men de var tusentals som bad och den Helige Ande nedtecknar deras bön som om det var en enda – och det var det.

När du läser hur de bad kommer du se en gudomlig ordning. Det var en fullkomlig bön och den var inte ordnad i förväg. Först av allt uttalade de att Gud är Gud över himlen, jorden och havet. Sedan citerade de gamla testamentet och fann att skrivstället var uppfyllt i vår Herre Jesu liv. Det utgjorde grunden för deras bön. Därefter nämner de, de händelser som ägt rum. Sedan bad de Gud om frimodighet att tala. Det var som att en man bad. Där fanns ingen oenighet eller splittring. Även när vi är få till antalet, kan den Helige Ande nedteckna vår bön på detta sätt? Eller kommer det vara att en ber för något och en för något annat? Om inte den Helige Ande leder, hur skulle detta kunna ske? Dessa människor var så hängivna Gud att den Helige Ande kunde be genom dem på ett sådant sätt att det fanns en fullkomlig enhet.

Lägg märke till att de höjde sin röst, och i originalet står röst i singularis. I vissa översättning står det i röster, men jag gillar de i singularis. De höjde sin röst – bara en röst – många människor, men bara en röst. Jag tror inte att det var tusentals som ropade och bad vid detta tillfälle. Sådant förekommer. I själva verket växte jag upp med sådan bön för jag blev frälst under Helgelseörelsen, där vi alla bad samtidigt och ingen hörde den andre. Jag tror inte att det var det som skedde här ty de höjde sin röst – bara en röst – och den rösten bars av många människor. Det var inte Petrus som bad, det var inte Johannes som representerade alla samlade. Nej. De höjde sin röst i endräkt. Därför måste det ha varit den

Helige Ande som rörde vid många olika personer, och i allas böner fanns en ordning, som utgjorde en fullkomlig bön. Det är korporativ bön, och det är den första gemensamma bönen som finns nedtecknad i församlingens historia. Detta bibelställe är helt underbart när vi förstår och begrundar dess kontext.

När den Helige Ande verkligen är den som är ansvarig (och det borde han vara och det är han för Herren så att där två eller tre är församlade, där är han mitt ibland dem), och representerar huvudet, leder hon kroppen i bön. Vem det än är som blir använd av den Helige Ande vid den stunden ber inte bara sina egna böner, hennes bön kommer vara Herrens bön. När detta sker, kommer det finnas harmoni utan skärande toner. Då kan den Helige Ande skriva ned det. Om var och en ber sin egen bön, hur kan den Helige Ande nedteckna det? Skulle han nedteckna Johannes bön skulle det inte vara Petrus bön, men här kan den Helige Ande nedteckna det som hela församlingens bön. Det är stort, och jag tror ärligt att när den Helige Ande leder och vi är underordnade honom, kommer detta att ske.

Tyvärr underordnar vi oss inte alltid den Helige Ande. Jag menar att när den Helige Ande rör vid en bror eller syster, nekar de till att samarbeta. Eller också börjar någon att be utan att den Helige Ande rör vid honom. Men här i Apostlagärningarna var hela sällskapet fogliga och tillgängliga. När vi kommer tillsammans för att be, är vi öppna för den Helige Ande eller har vi redan innan bestämt oss för att be eller inte? Tillåter vi faktiskt den Helige Ande att be genom oss? Om vi gör det kommer vi se hur underbart det är, precis som det var för församlingen i Apostlagärningarna.

Vi ser här i Apostlagärningar att församlingen var hotad – inte bara Petrus och Johannes. De två blev konfronterade, men det var ett hot mot hela församlingen och de tog emot konfrontationen. Hur gjorde de? De svarade inte världen med deras egen vishet eller genom att strida mot världen i egen kraft, utan genom att vända sig till Gud i bön. Bönen är församlingens vapen. Det är så vi möter varje utmaning, oavsett om det är hot eller något annat. Vi vet att församlingen alltid utmanas, både negativt och positivt, och när detta händer är den enda utvägen vi har att be som församling. Alla utmaningar bör antas i bön – inte genom diskussion, förhandling eller konfrontation.

När församlingen i Apostlagärningarna bad hade de inte någon tanke på att dra sig tillbaka. Tvärtom bad de Herren att de ge dem frimodighet att tala. Det stora rådet hade sagt åt dem att hålla tyst, men eftersom församlingen hade fått befallning av Herren att vara "mina vittnen i Jerusalem, i hela Judéen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns" (kap 1:8), bad de om frimodighet att tala i Herren Jesu namn. Resultatet blev att hela platsen bokstavligen skakades och de uppfylldes alla av den Heliga Ande och talade frimodigt Guds ord. De var inte några stycken utan alla uppfylldes eftersom de bad i endräkt. Det var inte bara apostlarna som blev frimodiga, utan alla blev det. På detta sätt svarade Gud deras bön.

När vi kommer tillsammans, känner jag att det finns många utmaningar framför oss. Jag tycker den mest uppenbara är konferensen. Det är en utmaning för hela församlingen, och inte bara några av oss. Vi behöver verkligen anta utmaningen och be att Herren hjälper oss att stå, stå emot, att tala hans ord, hans vilja och fullborda hans verk för konferensen. Det finns en strid att ta upp för fienden försöker tysta oss, men vi har mandat från himlen och vi behöver be Herren att ge oss frimodighet att fullborda hans syfte. Eftersom vi har denna utmaning, behöver vi höja vår röst i endräkt till Gud, och gör vi det kommer vi alla bli uppfyllda av den Helige Ande. De som inte antar utmaningen och inte ber,

mister välsignelse. Vi behöver fortsätta att be och möta denna utmaning för att hans namn må bli förhärligat.

Låt ditt rike komma

Matteus 6:10a *Låt ditt rike komma*

Denna så kallade Herrens bön är som vi vet egentligen församlingens bön. Vår Herre Jesus lär sin församling hur man ber. Det är verkligen inte så att han bara vill att vi upprepar dessa ord utan att verkligen lägger vårt hjärta i orden. Här visar Herren oss vilka ämnen han förväntar sig att kyrkan ska be för, och det är: "Låt ditt rike komma." Ibland känner vi att vi är svaga i bönen. Vi har två problem: Vi vet inte vad vi ska be (böneämnet), och vi vet inte hur vi ska be (bönevägen). Det är sant att den Helige Ande, som vi finner i Romarbrevet 8, kommer till vår hjälp när vi inte vet vad vi ska be och hur vi ska be. Han kommer att gå i förbön inom oss och för oss enligt Guds vilja. Inte bara den Helige Ande kommer till vår hjälp i denna fråga om bön. Guds ord visar oss vad vi behöver be om. Faktum är att Bibeln ger oss alla principer, och den Helige Ande tillämpar dem i specifika situationer. Så en av de saker som församlingen bör be är: "Låt ditt rike komma."

Vi vet att en dag så kommer herraväldet över världen tillhöra vår Herre och hans Smorde. Detta står i Uppenbarelsboken 11. Det finns olika versioner och en av dem, som förmodligen ligger närmare originalet säger: "Denna världens rike skall tillhöra vår Herre och Kristi rike". En dag kommer Guds rike att komma över denna jord. Herren kommer att ta över världen och göra den till sitt eget rike. Det är fantastiskt! Tänk bara på hur den här världens riken är idag. Tänk på alla nationer, alla länder, även de så kallade kristna länderna, för att inte tala om de hedniska länderna som en dag ska tillhöra vår Herre och hans Smorde. Hans rike skall komma över denna jord. Vilken härlig dag det kommer att bli! Och på grund av detta lär Herren sin församling att be för det rikets ankomst.

Ber vi "tillkomme ditt rike"? Om Herren inte ville att vi skulle be om att hans rike skulle komma, då skulle han inte undervisa oss på detta sätt och han skulle inte befälla oss att be så. Detta visar vart vår Herre Jesu hjärta är vänt, hur han önskar att hans rike ska manifesteras på denna jord och att rättfärdighet skall råda på jorden. Herraväldet över världen skall tillhöra vår Herres och Smorde. Han längtar efter det; därför ber han sin församling att be för det.

Vi måste inte bara be för riket, utan vi måste också söka riket. I Matteus 6:33 står det: "Men sök först Guds och hans rike rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också." Detta syftar på vårt dagliga liv. I vårt dagliga liv bör vi inte alltid bry oss om vad vi bör äta eller dricka eller om vad vi bör klä oss med. Vår himmelske Far vet att vi behöver dessa saker. Nej, sök först Guds rike, sök hans rättfärdighet. Det är inte ett tillfälligt sökande. Det är verkligen en ansträngning som vi lägger vårt hjärta i. Vi behöver verkligen söka riket och Hans rättfärdighet. Om vi inte söker, kommer vi inte att få det. Riket är till för de "våldsamma", som "tager himlarnas rike med våld (Matt 11:12b, Svenska översättning av Darbys Literal Translation, jmf Lukas 16:16).

I vårt dagliga liv behöver vi sträva efter att hans rike och hans rättfärdighet blir verkligt för oss och att vi utövar hans rättfärdighet. När vi söker riket kan vi inte låta bli att

be för det, och om vi ber för det kommer vi att söka det. Dessa två saker kan inte skiljas åt. Om vi inte ber för riket, söker vi förmodligen inte det, för när vi söker riket kommer vi att se att den här världens rike står i strid med Guds rike. Hur svårt det är det inte för oss idag att verkligen leva i riket och utöva hans rättfärdighet. Å ena sidan måste vi söka Guds rike; å andra sidan måste vi be: "låt ditt rike komma." Dessa två saker hänger alltid ihop.

Detta är sant ord, detta är församlingens bön. Församlingen bör be så, oavsett om man ber för individer – deras frälsning, fysiska behov, sjukdomar eller deras problem – eller om man ber för ett helt andra saker. Men om vi inte har riket i sikte, kommer våra böner förmodligen inte att träffa målet. Varför ber vi om själars frälsning? Det är för att riket skall komma. Varför ber vi för att olika behov skall tillgodoses? Det är för att riket skall komma in i människornas liv. Det är inte bara så att människor ska få sina behov tillgodosedda. Oavsett om vi ber för individer, för församlingen, för nationer eller för hela världen, måste denna bön alltid finnas i bakgrunden: "låt ditt rike komma." Detta bör vara församlingens bön.

Enligt Guds ord vet vi att riket kommer att komma även om det inte ser ut som det nu. En dag kommer riket att manifesteras på denna jord och Kristus kommer att regera i rättfärdighet. Vi vet att det kommer, men det kommer inte plötsligt. Det kommer inte ur tomma luften. Ja, när det väl kommer kan det ske väldigt snabbt; men innan den fysiska manifestationen av Guds rike måste den först komma andligt. Sen kommer den fysiskt på denna jord. Vi är inte bara frälsta, utan Gud har planterat oss på olika platser över hela jorden och etablerat så att säga brohuvuden eller strategiska punkter. Genom de här människorna, kommer Hans rike bli verklighet mitt ibland dem och deras vittnesbörd kommer att påverka den osynliga världen såväl som den fysiska världen. Idag är detta rike fördolt bland Guds folk; det är underjordiskt. Men detta underjordiska rike kommer att underminera den här världens rike och föra det till kungarnas konung och herrarnas Herre. Detta är sättet som Gud kommer att göra det på. Därför behöver vi be för detta rike. Vi måste söka efter det och be för det. Om församlingen är trogen i bönen och söker efter hans rikets ankomst, och därigenom får hans rike att bli en andlig realitet i församlingen, då tror jag att vi påskyndar rikets ankomst. Vad skulle vara meningen med att vår Herre lär oss att be "tillkom ditt rike" om vår bön inte skulle påverka tidpunkten för rikets ankomst? Eftersom vi ber, måste det vara så att rikets ankomst påskyndas, inte sant? Och om vi inte ber den bönen, kommer förmodligen riket att fördröjas. Därför har församlingen ett mycket stort ansvar. Vi måste komma ihåg: vi ber inte bara för att vissa själar ska bli frälsta, att vissa sjukdomar ska bli helade eller att vissa problem ska lösas. Vi ber inte bara att Herren ska välsigna oss och använda oss eller ber för det ena eller andra landet.

Vi måste ha riket i sikte - HANS KUNGARIKET! Ämnet för vår bön är universellt; det är stort. Ibland blir våra böner mindre och mindre och vi börjar glömma, men då lägger Herren en börda på församlingen att be om något stort, ja Guds rike. Naturligtvis ingår alla små detaljer i detta, men glöm inte att ha riket i sikte.

Våra hjärtan längtar och ropar: "låt ditt rike komma!". Vi går in i slutet av denna tidsålder och med tanke på alla svåra situationer inser vi att världen inte blir bättre; det blir värre. Konflikten blir inte mindre; den blir större. Det är svårare för oss idag att leva som kristna än för femtio år sedan, och på grund av detta borde det verkligen få oss att be, "låt

ditt rike komma." Detta är vårt enda hopp! Gud har inte kallat oss att reformera världen, men han har kallat oss att vara ett vittnesbörd för honom att en dag kommer denna värld att böja sig för Kristi suveränitet och herradöme. Oavsett vad de olika sakerna som vi ber för kan vara för något, låt oss inte tappa det ämnet ur sikte som Herren vill att hans församlingen ska be för: "TILLKOMME DITT RIKE."

Om du vill skriva ut eller dela med dig av häftet finns den tillgänglig som pdf på www.Boasaker.nu